

Poštni Glasnik

Glasilo Obl. organizacije pošt., telegr. in telef. uslužbencev v Ljubljani.

Letnik VIII.

V Ljubljani, dne 11. maja 1928.

14. številka.

Akcija za naše dnevničarje.

V poštini upravi je vedno kak povod za razburjanje. Največkrat pa so predmet razburjanja dnevničarji, ker niso stalni in uzakonjeni, marveč je njihovo stanje odvisno od različnih in vedno se menjajočih pravilnikov, uredb in ministrskih odlokov.

Silno so bili prizadeti lani, ko so se po čl. 306 finanč. zakona prevedli za dnevničarje vsi oni zvaničniki in služitelji, kateri niso imeli dne 1. aprila 1927 še treh vštevnih službenih let. Močni akciji od strani naših organizacij — v prvi vrsti Saveza — in uvidevnosti pokojnega ministra g. Kocića se imamo zahvaliti, da je v letošnjem finančnem zakonu ta krivica toliko popravljena, da velja izjema tudi za ptt. zvaničnike in služitelje. Kakor pa je bil namen zakonodavca dober in pravilen, da se namreč letos 1. aprila vsi lani degradirani uslužbenci postavijo avtomatično nazaj v svoja prejšnja zvanja, tako je žalibog besedilo tega člena tako, da je to težko izvesti, ne da bi se proti prevedbi pritožila glavna kontrola. Zato še ni odločeno, na kakšen način se ta prevedba izvrši, najbrže bo g. poštini minister predložil število vseh lani prevedenih dnevničarjev ministrskemu svetu, da jih znova postavi za zvaničnike oziroma služitelje. Tudi še ni odločeno, ali se izvrši ta prevedba uradno ali na prošnjo vsakega posameznega prizadetega uslužbenca. Vsekakor pa se mora — po naši sodbi — napraviti tak ali tak sklep še v tem mesecu.

Druga zmešnjava je z zavarovanjem dnevničarjev pri okrožnem uradu za zavarovanje delavcev. V obče mora biti vsak ročni in duševni delavec, ki ni nastavljen po uradniškem zakonu, zavarovan za slučaj bolezni ali nezgode. Po finančnem zakonu za leto 1926-27 pa se dnevničarji pri državnih ustanovah niso morali zavarovati, zato takrat naši dnevničarji za slučaj bolezni sploh niso bili zavarovani. To seveda ni dobro, ker je drugače dnevničar takrat, kadar je bolan, brez vsakih sredstev. Poština uprava ga plača samo za tiste dni, katere je v službi, bolniška blagajna mu pa tudi nič ne da, ker ni zavarovan.

Zato se je v finančnem zakonu za leto 1927-28 uzakonilo, da mora biti vsak dnevničar zavarovan pri okrožnem uradu za zavarovanje delavcev, da pa predpiše o višini prispevkov in načinu odtegotovanja finančni minister poseben pravilnik. Tega pravilnika pa ni bilo od nikjer. Zato poština uprava ni vedela, kako in kdaj naj začne s tem odtegotovanjem. Naša direkcija je rešitev tega vprašanja večkrat urgirala, ministrstvo pa je vedno odlagalo, češ da še ni izdan v finančnem zakonu predvideni pravilnik. Tako se je zgodilo, da so uživali dnevničarji od 1. aprila 1927 ugodnosti zavarovanja, ne da bi bili plačevali

prispevke za to zavarovanje, ki so določeni z zakonom o zavarovanju delavcev. Plačilo teh prispevkov okrožni urad za zavarovanje delavcev seveda terja, zato je ministrstvo izdalo odlok, da morajo plačati dnevničarji vse zaostanke od 1. aprila 1927 dalje in naprej vsak mesec. Lanski prispevki naj se odtegnejo v osmih obrokih, letošnji pa naj se sproti odtegnejo od vsakomesečne nagrade.

Tako je prišlo dne 1. maja t. l. do razmeroma velikanskih odtegljajev. Vsakemu dnevničarju se je odtegnila poleg davka še ena osmina lanskega zaostanka ter prispevek za meseca april in maj 1928. Dne 1. junija t. l. se odtegne druga osmina zaostanka in tekoči prispevek za junij. Zato bo prihodnji odtegljaj že nekoliko manjši, tak pa ostane skozi nadaljnjih 7 mesecev, ko bodo vsi zaostanki poravnani. Z novim letom pa se jim bodo odtegotovali samo normalni prispevki za zavarovanje in pa davek. Ta skupni odbitek ne bo dosti večji kakor je bil pred tem celotni odbitek. To pa zato, ker plačujejo letos dnevničarji precej manj davka, nego so ga lani.

Vprašanje pa nastane, ali sme poština uprava odtegniti te zaostanke za eno leto nazaj. Člen 35 zakona o zavarovanju delavcev pravi: »Ako delodajalec ni odtegnil prispevka, ki odpade na nameščenca, ob prvem izplačilu zaslužka po dospelosti tega prispevka, sme ta neodtegnjeni prispevek pozneje odtegniti samo, ako ni od tistega izplačila še minil en mesec, odnosno nista minila dva meseca, če dobiva nameščenec plačo ali mezdo mesečno.« — Od te strani je torej po našem umevanju odredba ministrstva protizakonita. Ker dobivajo pri pošti dnevničarji nagrado mesečno, bi se jim smelo odtegniti za nazaj samo za dva meseca, odtegnilo pa se jim je za 1 leto nazaj. Pritožba na državni svet bi bila torej gotovo uspešna, drugo vprašanje pa je, ali bi bila koristna za pritožnika kakor tudi za vse ostale dnevničarje. Poština uprava ne samo, da lahko katerega koli dnevničarja kadarkoli brez navedbe razlogov odpusti iz službe, ampak tudi lahko zniža vsem nagrade.

Zato je najboljši izhod iz te nesreče ta, kakršnega je storila naša direkcija, zahvaljujoč se uvidevnosti in socialnemu čutu vodilnih faktorjev. Onim dnevničarjem, ki so že bili zvaničniki ali služitelji, se zaokrožijo in povišajo nagrade, tako da bodo prejeli dnevničarji služitelji do 900 Din, dnevničarji-zvaničniki pa do 1000 Din nagrade na mesec. Tako mislimo, da bo ustrezno obema: okrožni urad dobi pripadajoče prispevke za nazaj, dnevničarji pa teh odtegljajev ne bodo tako občutili, ker se jim za večje zneske zvišajo nagrade.

Kaj je treba in česa ni treba.

K članku anonimnega pisca »Ali je to potrebno?« v 11. številki »P. glasnika« je v glavnem že v isti številki odgovorilo uredništvo. Vendar se čutim dolžnega, doteknitj se še nekaterih stvari, ker je to polemiko izzval moj članek »Očistimo naše vrste«.

Predvsem je navada taka, da se na podpisane članke načelnega značaja ne odgovarja anonimno. Človek ima rad, da ve s kom

ima opravka. Posebno odločno moram zavrniti trditve anonimnega pisca, da je bil moj članek izbruh mržnje, zagrizenosti in poniževanja. Kdor me le malo pozna, ta ve, da so mi take lastnosti tuje. Tudi niso bile naperjene moje besede proti komu osebno. Epigonov ni samo v organizaciji nižjih uslužbencev, nego so tudi v uradniških organizacijah. Tudi na te sem mislil, ko sem pisal članek.

Sploh govorim v svojem članku povsod o splošnih razmerah med ptt. uslužbenci in v njihovih organizacijah. Bil sem v kritiki teh razmer neoseben, dočim je anonimni pisec docela osebno, kar je treba podčrtati.

Ponavljam, da osebno nikogar ne mrzim, mrzim pa metode različnih »organizatorjev« ptt. uslužbencev, zlasti pa grdo nepoštenost, ki je edino orožje v boju proti enotni in skupni organizaciji. To niso »idejni« nasprotniki, dragi anonimni prijatelj, — kajti kdaj je še bila ideja laž, kakor n. pr. tista, da hočejo uradniki nižjim uslužbencem »požreti« denar, da je Obl. organ. delovala proti in v škodo svojih članov nižjih uslužbencev, ali pa tista o tatvini in slepariji s pooblastili, ki se jo je upal javno izreči neki tak »idejni« organizator? Kdaj je še bila ideja ordinarna oštarijska psotka, kakor n. pr. tista »doli svinje!«? In kdaj je še bila ideja sunek moškega v hrbet doslužene višje uradnice? Če so to ideje, potem smo mi resnično brez idej in bomo tudi brez njih ostali, kajti mi take »ideje« prav radi prepuščamo ljudem, ki so takim »idejam« dostopnejši. Jaz vsaj med boksarske ideje, bogme, nikdar ne bom zašel.

Če so to ideje, potem seveda ni čudno, ako naša ideja skupne in enotne organizacije ves čas svojega postanka na nobenem zborovanju, na nobeni seji in nikjer v našem listu ni naletela na idejnega nasprotnika v tem smislu kakor mi pojmujeemo idejno borbo. Da smo naleteli v tem boju na kako resnično nasprotno idejo, ki bi nas bila prepričala, da naša ideja skupnosti in edinstva ni pravilna, verjemite mi, mi bi svoje ideje ne bili nikdar trnasto vsiljevali in je forsirali. Sploh pa je to čudno: kjerkoli vprašam, s komerkoli govorim o tem, nihče se do danes še ni izjavil proti skupni in enotni organizaciji, vsi so za tako organizacijo — tudi tisti »organizatorji«, ki so se borili proti njej v temi in hujskali enostavno proti uradništvu sploh, ker na tak defetistični način je bilo najlažje vzbuditi pri nerazsodnih masah nerazpoloženje proti skupni organizaciji. Vsak, s komer govorim o tem, ti zatrjuje: »ja, saj jaz sem tudi za to«. Za vruga, kdo pa je potem proti? Počemu pa potem sploh taka borba, počemu potem surovo zmerjanje, pesti in perfidne laži?

Vidite, anonimni prijatelj, tukaj ni nekaj v redu. In veste zakaj ne? Zato, ker je na eni strani poštenje in ideja, katere ni mogel nihče ovreči s protiidejo, kar znači, da je naša ideja pravilna, na drugi strani pa brezidejnost. Če pa se nekdo bori proti ideji, ki jo pripoznava za pravilno in edino mogočo in ki ji ne more postaviti v lice druge, boljše ideje, je to znak moralne propalosti. Potem mora biti v ozadju nekaj nepoštenega, bolnega, kakšni posebni nameni, ki jih je treba prikrivati, ker se jih sramujem javno pokazati. Bojim se jih pokazati, ker vem, da jih bo vsakdo obsodil. To so tisti »turi«, tista gniloba na našem telesu, ki jo je treba temeljito izrezati. In tisti ljudje, ki hočejo na tak način rovariti, rušiti in zastrupljavati v našem stanu, so najmanj sebičneži, če ne še kaj mnogo hujšega. Ponavljam, — tudi med uradništvom, ne samo med nižjimi uslužbenci, so taki ljudje, ki samo rušijo iz zgolj hudobnosti in osebne maščevalnosti. Torej zakaj se razburjate, anonimni prijatelj, če se najde človek, ki se dvigne in obsodi te pojave z besedami in priimki, ki so za taka

nagnenja še mnogo premili in prizanesljivi? Če obsojamo rop, umor, tatvino itd., ne bomo branili in zagovarjali roparjev, morilcev in tatov, ako nismo že sami zašli med tolovaže.

Tudi vi pravite, da ste za skupno organizacijo. Videti je tudi, da niste brez inteligence. In sedaj, ko ste izrekli nad menoj prokletstvo zaradi ostrih besed, ki še od daleč niso bile take kakor jih zaslužijo žigosana dejanja, ko ste me v svoji sodbi kratkoma odžagali iz organizacije in mi pod smrtnim grehom prepovedali izreči še kdaj besedo »organizacija«, ko ste me izključili iz vsake poštene družbe, — sedaj pričakujem od Vas, da boste z ravno tako tenkočutnostjo obsodili tudi svoje tovariše. Zelo sem radoveden, kaj boste rekli še le njim in kako boste obsodili psovke, laži in pesti teh ljudi, ko ste že mene tako brezobzirno justificirali. Nadalje pričakujem tudi Vaših dejanj, vrednih Vaših gromovitih in visokih besed. Če ste mislili resno in pošteno, boste dvignili svoj glas proti lažem, obrekovanju in natolčevanju, ki ga brižno kolportirajo med nižjimi uslužbenci nekateri »organizatorji« proti Obl. organiz., njenim voditeljem in uradnikom sploh. Storili boste še več, če niso Vaši besede samo slepilo, — šli boste med svoje tovariše, da jim iz dna svojega trdnega in živega prepričanja in z vsem ognjem svojega navdušenja propovedujete potrebo skupnosti in edinstvo. Dolžni ste storiti to napram svojim besedam, ki ste jih zapisali javno, napram svojem poštenju in svoji vesti. Kajti ne pozabite, kaj ste zapisali: »enotnost organizacije mi je ležeča bolj na srcu kakor marsikateremu drugemu«. To potrdite sedaj tudi z dejanji, pa ste poštenjak.

Če pa ste se dvignili za sodnika samo meni, ki si dosedaj še vedno upam stopiti čist

pred organizacijo, znana dejanja drugih pa boste z molkom in pasivnostjo blagoslavljali, potem bi vam ne mogel reči drugega kakor: krivični sodnik, ne pluj bogoskrunsko pravici v lice! in hvala za tako objektivnost!

Pa še nekaj. Vi trdite, da uslužbenstvo za idejo skupne organizacije še ni dozorelo. Ne tako, prijatelj! Uslužbenstvo bi že bilo dozorelo, toda nekateri voditelji in »organizatorji« niso dozoreli. Zavedajo se tega in se boje, da bi jih nov, svež, zdrav tok ne odnesel kot prazne pleve. Ti imajo še različne namene in ambicije, zato jim ne gre v račun, da bi se morali tako hitro umekniti. »Sedaj, ko imamo toliko denarja, se ne damo!« — tako nekako je rekel eden teh voditeljev. Saj se razumemo; ko ne bi bilo denarja, potem že. — —

To je eno. Drugo pa je to: dolžnost organizacije in poštenih voditeljev je, da svoje članstvo **vzgojajo**. Vprašajte sebe in svoje voditelje, kaj ste doslej storili v tem pogledu. Manj tombol in pohlepa po denarju, toda več idej in vzgoje, pa ne bo takih izbruhov srčne podivjanosti, kakršno smo morali žal doživeti zadnje dni. In tudi ne teh borb. Toda, če te že morajo na vsak način biti, vplivajte na svoje ljudi, da se bodo borili pošteno in častno: brez laži in klevet, ne s hujskanjem k odporu proti uradništvu, ker bi sicer moralo končati to za nižje uslužbence katastrofalno — ne s psovki in pestmi, ne v temi, zahrbtno in anonimno. Vse, kar izrečemo, moramo tudi dokazati. Če bomo tako delali, ostanemo ljudje in možje, ki se bodo tudi v borbi spoštovali in cenili. Kdor pa je figar in se poslužuje zahrbtnega, sramotnega orožja, bo tudi figarsko in sramotno končal.

Joško Čampa.

Zgodovinski dan.

Bela nedelja dne 15. aprila 1928 je postala za poštne uslužbence v Sloveniji pravi zgodovinski dan. Ta dan smo postavili poštarji šele pravi temeljni kamen za našo strokovno organizacijo. Šele na tej podlagi je podana možnost, da si ustvarimo organizacijo, ki nam je potrebna kakor beraču toplega zapečka. Naj je armada še tako številna, če je razkropljena, če ni enotna in če je ne preveja isti duh zmage, ni vredna nič. Če tudi armado deloma vežejo neke vezi, ako ni solidarna in nima zadosti orožja, ne more upati na zmago.

Naša armada je naša stanovska organizacija, njeno orožje pa je zavednost, požrtvovalnost, disciplina, zaupanje v svoje voditelje in v samega sebe. Ta armada ni niti velika, na žalost niti ni bila do sedaj enotna, niti je ni prevejal duh prave stanovske zavednosti. Morda je bilo to opravičljivo takoj po preobratu, ko so bili razni duhovi še razburkani in se nismo še toliko poznali. Takrat smo se morda tudi zanašali, da v novi državi ne bomo potrebovali dobrih, discipliniranih organizacij in odločnih voditeljev. Toda ravno v novi državi se je pokazala krvava po-

Joja:

Spomini na Trst in morje

(Posvečeno M. G.)

I.

V obče se mi Trst ni dopadel. Zame ni bilo to mesto. Tako silno sem se ločil od ljudi tam doli in njihovih običajev, da se v tistih treh mesecih svojega bivanja v Trstu nikakor nisem mogel prav vživeti. Samo dvoje sem ljubil tam doli, samo od dveh stvari mi je bilo slovo težko in samo na to dvoje mislim tolikrat z domotožjem in hrepenenjem. In eno od teh dveh stvari je bilo — **morje**.

O morje!

Kolikokrat sem stal na tvojem obrežju, občudujoč tvoje velikansko zeleno oblačilo, tvoj kraljevski sijaj, tvojo božansko silo in moč. Kolikokrat sem gledal preko tvoje gladine daleč ven v neskončnost, v neizmerenost, tako daleč, kolikor so segle moje slabotne oči. Toda oči so prerevne, najboljše oči so prešibke, da bi mogle zajeti in obseči to veledelo narave, ta višek velikosti in veličanstva. Mene pa je narava za slabe oči bogato odškodovala. V svoji previdnosti mi je dala duševne oči, s katerimi se v ostrini

pogleda in v jasnosti ne morejo meriti najboljše telesne oči. Dala mi je — srce.

In moje srce je dosti videlo od tvojih skritih lepot in zakladov, o morje! In moje srce je mnogo zaslušalo iz tvojih temnih globin, o morje! S silno močjo me je vsakokrat zgrabilo hrepenenje, kadar sem stal na pomolu Sv. Karla, da sem bil omotičen od demonsko velike površine morja. Nevarno, čisto svojevrstno, nerazumljivo, silno hrepenenje sem občutil v takih trenutkih. Kam? Zakaj? Tega nisem vedel in tudi nikdar vprašal. Daleč daleč venkaj v nepoznane daljave! Daleč daleč notri v grozne, še neznanije globine! Tej pravljicni globini priti do dna, njeno dno in podzemlje spoznati, tamkaj novo življenje živeti, nove smrti umreti, to je bilo moje hrepenenje...

V Trstu so mi skoraj vsi govorili: »Zdaj morje ni lepo, ker leži tako mrtvo in mirno. Vi bi bili morali priti prej, pred vojno, takrat bi bili morali videti morje, ko je skoro vsak trenutek pristala kaka ladja v luki ali pa odjadrala iz pristana. Tisto morskno življenje bi bili morali opazovati, potem bi šele vedeli, kaj je morje in kaj življenje ob morju.«

Tako so mi govorili ljudje tam doli, jaz pa sem hvalil Boga, da me je pustil priti prvič k morju v takem času, ko sem gledal

PETETEFILM.

Nekateri nižji uslužbenci vračajo okrožnice in pristopne izjave OPO. Eni s predpisano opazko »ne sprejemem«, drugi pa z ne- devoljenimi pripombami na ovitku. S temi se že še pomenimo. — Ena opazka je pa taka, da ne spada drugam ko v ta kotiček. Zvaničnik Ivan Buždan s pošte Maribor 1 je namreč napisal na vrtni ovitek: »Nekolturne zverine ne spadajo v vašo organizacijo«. — Ta je dobra! Vi ste zabili žebelj v glavo. Seveda ne spadajo nekulturne — ali po Vašem — nekulturne zverine v našo organizacijo. To drži, saj zato smo se ravno ločili, ker pri nas ni menšerija. Čudimo pa se Vaši odkritosrčnosti, kakršna je dandanes redka. Da namreč človek sam poda svojo verno fotografijo, češ: glejte kaj sem, saj vidite, da ne spadam k vam! Mi pa pravimo: spoznanje samega sebe je najboljša pot do poboljšanja.

treba organizacije. Usoda je neizprosna ter zahteva za obstanek in napredek — boj. Samo v delu in boju se pride do zmage.

Nekatere organizacije so že propadle in izginile, in prav je tako. Nekatere životarijo samo še po imenu in na papirju. Le nekatere so na častni višini svoje naloge in tem je obstoj in zmaga zagotovljena. Med temi mora biti tudi organizacija, ki smo ji dne 15. aprila postavili temeljni kamen, na katerega zgradimo stavbo, kakršno poštni uslužbenci že zdavnaj potrebujemo.

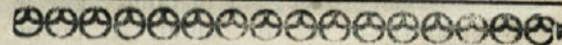
Za zgradbo te stavbe pa potrebujemo pravih, nesebičnih, idealnih, odkritosrčnih in požrtvovalnih delavcev. Zato se pozivljajo brez razlike čina na delo vsi poštni uslužbenci, ki imajo voljo in smisel za pravo enotno stanovsko organizacijo. Vabimo jih, da z vsemi močmi in možnostmi pomagajo graditi to našo započeto mogočno stavbo, ki naj bi bila nam in našim potomcem v čast in korist.

V tem znamenju kličem vsem: sloga jači, nesloga tlači!

Fr. Martinšek.

Najsrčnejša želja in cilj vsakega poštnega nameščenca mora biti „Poštni dom“

— morje v njegovem naravnem stanju, v njegovem izvornem veličastvu in devištvu. In njegovo veličastvo je ravno mir, smrtna tišina, ta popolna brezbriznost za ves ostali svet.

Človeštvo pa, ta mali ubogi košček narave, si hoče v svojem pregrešnem napuhu podvreči morje. Njemu, velikemu, močnemu, hoče zapovedovati. Nad njim, vladajočim, silnim, hoče vladati. Toda morje se zaveda svoje nadnaravne moči. Male, neznanne igračk-ladje pusti drčati po svoji gladini, kakor pušči pes, da se otrok ž njim igra, da ga vleče za rep in ušesa. Kadar je pa morju, vsemogočnemu, dovolj te igre, o človek, kje so tedaj tvoje umetnosti, kje tvoje iznajdbe in kje tvoji bogovi? Treseš se, moliš, kolneš, toda morje se ne zmeni za tvoje prošnje, ne za tvoje kletve. V enem trenutku zmelje, razbije in požre to, kar si leta v potu in trudu delal, kar si stoletja izmišljal.

Kadar sem stal na morskem obrežju, sem imel vselej zavest, da delam velik, smrtni greh, ko stojim pred njim, pred božanstvenim in vsemogočnim, pokrite glave. Spoštljivo, v nemem občudovanju, kakor v molitvi bi se morali odkriti pred njim: velikim, starim, mogočnim, svetim...

Organizacijsko gibanje.

SLUŽBENE OBJAVE DRUŠTVA PTT. URADNI-KOV.

Redni občni zbor Krajevne skupine društva ptt. uradnikov v Kranju se bo vršil v nedeljo dne 13. maja t. l. ob 4. uri popoldne v čitalniški dvorani »Narodnega doma« v Kranju. Dnevni red smo objavili v zadnji številki »Pošt. glasnika«.

Redni občni zbor Krajevne skupine društva ptt. uradnikov v Novem mestu bo na Vnebohod 17. maja t. l. ob 2. pop. v hotelu Vindišer v Kandiji pri Novem mestu. Dnevni red je bil objavljen v zadnji številki »Pošt. glasnika«.

Redni občni zbor Krajevne skupine društva ptt. uradnikov v Celju bo v nedeljo dne 20. maja t. l. ob 3. uri popoldne v veliki sobi restavracije »Narodni dom« v Celju. Dnevni red: 1. Poročilo predsednika, tajnika in blagajnika. 2. Poročilo pregledovalcev računov. 3. Razpust krajevne skupine.

Redni občni zbor Krajevne skupine društva ptt. uradnikov v Mariboru se bo vršil v nedeljo dne 20. maja t. l. ob 2. uri popoldne v vestibulu pošte Maribor 1. Dnevni red: 1. Poročilo predsednika, tajnika in blagajnika. 2. Poročilo pregledovalcev računov. 3. Razpust krajevne skupine.

SLUŽBENE OBJAVE OPO.

Ustanovni občni zbor Obl. organiz. ptt. uslužbencev — pododbor Kranj se bo vršil v nedeljo dne 13. maja t. l. ob 5. uri popoldne v čitalniški dvorani »Narodnega doma« v Kranju. Dnevni red: 1. Otvoritev in nagovor zastopnika centrale OPO. 2. Čitanje pravilnika o pododborih OPO. 3. Volitev predsednika in pododborov. 4. Predlogi in vprašanja.

Ustanovni občni zbor Obl. organiz. ptt. uslužbencev — pododbor Novo mesto se bo vršil na Vnebohod 17. maja t. l. ob 3. uri popoldne v hotelu Vindišer v Kandiji pri Novem mestu. Dnevni red: 1. Otvoritev in nagovor zastopnika centrale OPO. 2. Čitanje pravilnika o pododborih OPO. 3. Volitev predsednika in pododborov. 4. Predlogi in vprašanja.

Ustanovni občni zbor Obl. organiz. ptt. uslužbencev — pododbor Celje bo v nedeljo, dne 20. maja ob 4. pop. v veliki sobi restavracije »Narod. dom« v Celju. Dnevni red: 1. Otvoritev in nagovor zastopnika centrale OPO. 2. Čitanje pravilnika o pododborih OPO. 3. Volitev predsednika in pododborov. 4. Predlogi in vprašanja.

Ustanovni občni zbor Obl. organiz. ptt. uslužbencev — pododbor Maribor bo v nedeljo dne 20. maja t. l. ob 3. uri popoldne v vestibulu pošte Maribor 1. Dnevni red: 1. Otvoritev in nagovor zastopnika centrale OPO. 2. Čitanje pravilnika o pododborih OPO. 3. Volitev predsednika in pododborov. 4. Predlogi in vprašanja.

Teh ustanovnih občnih zborov, ki jih sklicuje OPO v smislu čl. 13. svojih pravil in po sklepu svoje 1. redne seje od 24. aprila t. l. se imajo pravico udeležiti z aktivno in pasivno volilno pravico samo člani OPO, t. j. vsi člani dosedanega uradniškega društva, ki je prijavilo svoje članstvo kolektivno v OPO, in vsi ostali ptt. uslužbenci, ki so prijavili svoj pristop k OPO s pristop. izjavo. Kot gostje pa se smejo udeležiti teh ustanovnih občnih zborov tudi drugi ptt. uslužbenci in nečlani OPO. Ti pa seveda nimajo glasovalne pravice. Posebno vabimo nižje ptt. uslužbence.

Članarino prične pobirati OPO od svojih članov s 1. junijem t. l. po svojih poverjenikih. Do nadaljnjje ureditve poverjeniške službe prevzame OPO za svoje poverjenike dosedanje zaupnike društva ptt. uradnikov. Kjer doslej to društvo ni imelo zaupnikov, nakazujejo člani članarino sami in naravnost centrali OPO v Ljubljani. Po možnosti naj nakazujejo člani, ki službujejo pri istem uradu (oddelku), članarino po eni sami, skupni položnici, iz katere mora biti jasno razvidno, za katere člane in za kateri čas je poslana članarina. Članarina, ki znaša po sklepu zadnje glavne skupščine OPO za uradnike I., II. in III. kategorije po 10 Din, za vse ostale ptt. uslužbence pa po 8 Din na mesec, je centralizirana. To se pravi, da jo pošljejo poverjeniki in člani naravnost centrali v Ljubljani in ne pododborom (dosedanjim krajevnim skupinam). Položnice razpošlje pravočasno za 3 mesece skupaj vsem poverjenikom odnosno članom blagajnik centrale. Da ne bo pri ogromnem delu, ki ga ima naš blagajnik, ovirano redno in pravilno poslovanje centrale, prosimo poverjenike in člane, da točno in redno vsak mesec sproti plačujejo članarino. Po možnosti naj plačuje članstvo članarino za več mesecev skupaj. Potrdila o plačani članarini naj shranijo zaradi event. pomot in reklamacij.

Gospodarstvo.

GOSPODARSKA ZADRUGA IN NIŽJI POŠTNI USLUŽBENCI.

Vsakomur je znano poslovanje Gospodarske zadruga poštne nameščencev. Z malimi izjemami se je poslužujejo ne samo ljubljanski člani, temveč v zadnjem času tudi podeželski uslužbenci. Dejstvo je razveseljivo, ker kaže to zavednost in stremljenje po osamosvojitvi in neodvisnosti od tujega kapitala. To tudi kaže, da se da veliko napraviti in doseči, če je količkaj dobre volje.

Poslovanje voditeljev te naše ustanove je vse hvale vredno. Pod njih vodstvom zadruga prav lepo napreduje. Žal pa je med našimi vrstami dosti takih, ki znajo le za zadrugo, ne poznajo pa organizacije, po kateri šele morejo biti deležni ugodnosti, ki jih nudi zadruga. Ob pregledu poslovnih knjig se je ugotovilo, da so dobili posojila pod ugodnejšimi pogoji tudi taki, ki do teh ugodnosti nimajo pravice, ker niso plačali članarine.

Pravila gospodarske zadruga vevajo, da more biti njen član samo oni, ki je včlanjen v kateri strokovni poštne organizaciji. Pravila društva se pa tudi glase, kdor ni skozi tri mesece plačal članarine, preneha biti član društva. Iz tega sledi, da člani, ki niso poravnali članarine, nimajo več pravice do nikakršnih ugodnosti, ki jih nudi gospodarska zadruga, zlasti ne do posojil po ugodnejši obrestni meri.

Članstvo, ki ne izpolnjuje svojih obveznosti, opozarjamo, da naj ne dela samemu sebi neprilik in škode. Zakaj če bo tak prošil posojilo, bo prošnja odklonjena, ker je Gospodarska zadruga za člane, ne pa za kristolovce.

Tisto članstvo, katerega se to tiče, naj se vzdrami in redno izvršuje svoje dolžnosti, pa se mu ne bo treba bati, da bo v slučaju potrebe imelo sitnosti. Gospodarska zadruga je ustanovljena zato, da nudi svojem članstvu cenen kredit, ne pa zato, da jo brezvestni tovariši izkoriščajo in s tem škodujejo sotovarišem, ki se svojih dolžnosti zavedajo.

OBVESTILA

GOSPODARSKE ZADRUGE POŠTNIH NAMEŠČENCEV R. Z. Z O. J. V LJUBLJANI.

Uradne ure. Od 15. maja dalje bo zadruga do preklica za stranke uradovala v ponedeljkih, sredah in sobotah od 5. do 7. ure zvečer, torej začno in končajo uradne ure eno uro pozneje. Člani naj se teh ur v lastnem interesu kolikor mogoče drže ter si tako prihranijo dvojna pota in druge sitnosti.

Članske knjižice. Po naročilu lanskega in letošnjega občnega zbora smo dali pravila natisniti, vezati v lične knjižice in jih razpošljemo članom v drugi polovici tega meseca. Kdor bi jih morda ne prejel, naj jih rekvirira pri svojem zaupniku ali pa naravnost v zadrugi pisarni. Te knjižice bodo služile članom tudi kot legitimacija, ker je na njih potrdilo zadruga za vsakega člana.

Več kolegijalnosti za skupno delo.

Poštne telg. in telf. nameščenci v Ljubljani smo si po dolgem prizadevanju vendar ustanovili svoj pevski zbor. Parkrat je že nastopil in pokazal, da je življenja zmožen. Žal pa nekateri poštne nameščenci nimajo smisla za to in se ne zavedajo, da je tudi naš pevski zbor en del one velike verige, ki naj nas poštne uslužbence družijo in skupaj drži. Nekateri tovariši, namesto da bi to akcijo podpirali, jo pa zasmehujejo in njen razvoj ovirajo.

Med poštne nameščenci v Ljubljani je toliko dobrih in sposobnih pevskih moči, da bi se naš pevski zbor po številu in sposob-

nosti sčasoma meril z najmočnejšimi in najboljšimi pevskimi društvi. Na žalost je tudi tukaj pre malo zavednosti in požrtvovalnosti za skupnost. Pozivljamo vse ptt. nameščence (tudi upokojece) v Ljubljani in bližnji okolici, da žrtvujejo par ur na teden za skupne pevske vaje, ki se vrše vsak torek in četrtek ob osmih zvečer v društvenem lokalu Pred Prulami št. 1. —

Druge tovariše in tovarišice, ki iz enega ali drugega vzroka pri »Pevskem zboru« ne morejo aktivno sodelovati, pa prosimo, da ta naš zbor po možnosti vsaj moralno in materialno podpirajo. Če bo vsak nameščenec storil svoj dolžnost, bo naš »Pevski zbor« sigurno napredoval do one višine, ki mu pripada. Nam vsem pa bo le v čast in ponos. Zato vsi v slogi na delo za skupnost in napredek!

To in ono.

S poslednjim ukazom št. 18.242 od 1. maja t. l. sta šef odseka g. dr. Lebar in tajnik I/6 g. Tavzes zopet premeščena nazaj v Ljubljano na direkcijo, inspektor g. Sedlar pa nazaj v Zagreb. V 2. skupino H. ktg. so napredovali gg. Berlanova, Brežnik, Košir, Negode in Vidmar. Poleg tega je še par premeštitev. Natančneje v prihodnji številki pod »Osebnimi vestmi«.

Sestanek OPO na Rakeku, ki se je vršil v nedeljo dne 6. maja t. l., je krasno uspel. Vzlic slabemu vremenu in vzlic temu, da je bil sestanek sklican na brzo roko komaj 2 dni prej, je prišlo 22 tovarišev in tovarišic — uradnikov in nižjih uslužbencev. Poročala sta predsednik Jakše in blagajnik Martinšek. Vsi navzoči so navdušeno odobrili postopanje sedanjega vodstva organizacije, enodušno so obsodili početje naših nasprotnikov in vsi so se prijavili v enotno organizacijo.

Nižji uslužbenci in OPO. Vzlic silni propagandi od strani naših nasprotnikov se prijavljajo nižji uslužbenci v masah v enotno organizacijo. Naše kratko vabilo je imelo presenetljiv uspeh. V kratkih sedmih dneh se je prijavilo 250 nižjih uslužbencev in plačalo članarino. Vsak dan pa še prihajajo nove prijave, večkrat spremljane z navdušenimi dopisi za enotno in edinstveno organizacijo, v kateri je prostora za vse poštne nameščence ptt. stroke. Tako je v teh par dneh že prekoračen tisočak celotnega članstva Oblastne organizacije.

Dolenjsko članstvo OPO opozarjamo še na tem mestu, da se občna zbora uradn. društva in Oblastne organizacije v Novem mestu ne bosta vršila v nedeljo, dne 13. maja, kakor je bilo objavljeno v zadnjem »Pošt. glasniku«, ampak na praznik Vnebohoda, t. j. v četrtek, dne 17. maja t. l. v Kandiji zraven Novega mesta. To smo izpomenili zaradi ugodnejših zvez, ki nastopijo dne 15. maja z novim voznim redom.

Zahvala. Krajevni skupini v Celju so prostovoljno prispevali sledeči tovariši-ice: Marija Goričar, Celje — 100 Din, Ivan Gorečan, Vojnik — 51 Din 50 p., Albin Leitgeb, Rogatec — 48 Din, Josip Kamenšek, Rog. Slatina — 44 Din, Franja Zinauer, Smartno ob Paki — 40 Din, Ana Gomišek in Leonija Lampič, Celje — po 31 Din 50 p. Vrlim in zavednim tovarišem-icam se odbor najprisrčneje zahvaljuje.

Jubilejna številka zagrebške »Pošte«. Ob 10-letnici obstoja zagrebške obl. organizacije je izšla slavnostna in obširna številka njenega glasila »Pošta«. List je bogato ilustriran: slike pokojnega ministra g. Kocića, gener. direktorja g. Djordjevića, zagrebškega direktorja g. Rupca, prejšnjih direktorjev, prvih telefonistk, vsega sedanjega odbora zagrebške obl. organizacije in še druge slike. Bratska zagrebška organizacija nam je poslala 150 izvodov te številke s prošnjo, da jih razprodamo po 2 Din komad. Organizacija razpošlje po nekaj številki vsem krajevnim skupinam in največjim poštam, da jih razprodajo. Kdor želi kupiti, naj pošlje znesek v znamkah na Obl. organizacijo ali na uredništvo »Poštne glasnika«.

Zaradi pomanjkanja prostora začnemo objavljati poročilo o glavni skupščini OPO, kakor tudi druge aktualne članke (novi finančni zakon) s prihodnjo številko.

Osebnosti.

Napredovali: dnevičar po čl. 306 fin. zak. Cecilija Sterlekar na Ljubljani 5 za služitelja.

Premeščeni: pb. ur. II/3 Josipina Vidmar iz Brežic v Cerklje ob Krki, Olga Moser z Ljubljane 1 na Bled 2, Marija Globočnik iz Žirov na Ljub-

ljano 1 in Justina Marušič z Ljubljane 1 v Žiri; pb. ur. II/4 Ivana Vindišar z Ljubljane 1 v Kranj, Vladimir Koser iz Novoga mesta v Celje, Marija Semen z Ljubljane 1 na Rakek in Iva Krajc iz Dragovrada v Sv. Jurij na Ščavnici; pb. ur. II/5 Amalija Kalan iz Ljutomera v Podplat in Ivan Radič iz Ptuja na Maribor 2; telef. III/3 Stojanka Ribarič z Maribora 2 v Ptuj, Terezija Radovan iz Mokronoga v Novo mesto in Pavlina Milavec z Rakeka v Novo vas pri Rakeku; zvan. 2. skupine Franc Oblak iz Zagorja ob Savi na Ljubljano 1, Vinko Borštnar iz Jesenic na Gorenjskem na Maribor 2 in Franjo Dolinar z Ljubljane 2 na Maribor 2 ter zvan. 3 skup. Mihael Zenc z Maribora 2 na Jesenice na Gorenjskem.

Prestanek službe: pb. ur. II/4 Ela Mrak v Breznem je podala ostavko na državno službo.

Od 26. do 28. aprila št. 4. so se vršili na ravnateljstvu drž. strokovni izpiti za II. kategorijo in so napravili: Anica Vernik z Maribora 2, Natalija Kögler iz Prevalj, Ivanka Grad iz Stične in Mara Grims iz Železnikov — **soglasno**; Julija Albrecht z Ljubljane 4, Bosiljka Gjekić in Slava Weber iz Čakoveca, Mira Glinšek z Maribora 1, Vera Plehan iz Murske Sobe, Amalija Kalan iz Ljutomera, Marija Petrič iz Krškega in Mara Štukelj iz Sv. Lenarta v Slov. gor. — z večino glasov.

Dobro in poceni kupite samo:
nogavice, rokavice, palice, dežnike, modno blago, galanterijo, potrebščine za šivilje, čevljarje, krojače, sedlarje in tapetnike, razna mila, kravate pri

JOSIP PETELINC, Ljubljana
ob vodi, blizu Prešernovega spomenika

Manufakturna veletrgovina
FELIKS URBANC, LJUBLJANA
Sv. Petra cesta štev. 1

priporoča svojo veliko zalogo raznovrstnega blaga po nizkih cenah.

Tuječ Evgen
LJUBLJANA, Cigaletova ul. št. 1

se priporoča
za prodajo elektrotehn. in tehničnega materiala, žarnic, motorjev, transformatorjev itd.

Tvornica dežnikov
L. MIKUŠ, Ljubljana,
Mestni trg 15
priporoča svojo bogato zalogo dežnikov in sprehajalnih palic.

PAPIROGRAFIJA
družba z o. z.

LJUBLJANA, Gosposvetska 10.
En gros prodaja papirja!
Stalna zaloga vseh vrst papirja!
Konkurenčne tovarniške cene.

STANE JAGER
jermenar in torbar

Poljanska cesta štev. 9
se priporoča p. n. občinstvu za vsa v to stroko spadajoča dela, kakor tudi za popravilo vseh usnjatih predmetov.

TEKSTILBAZAR
D. Z. O. Z.
LJUBLJANA, Krekov trg 10,

najcenejši nakup **manufakturnega** blaga. — Tvrdba je dogovorjena z Gospodarsko zadrugo poštnih nameščencev glede plačil na obroke.

priporoča svojo bogato zalogo damskega perila, vezenin, čipk itd. od najcenejše do najfinejše vrste. Članom gospodarske zadruge na obroke.

THE REX CO.

Ljubljana, Gradišče 10 — Zagreb, Sajmišče 56
Telefon štev. 268 interurban. — Ustanovljeno 1906.
Specijalna trgovina prvovrstnih pisalnih in kopirnih strojev, razmnoževalnih aparatov in raznovrstnih pisarniških potrebščin. **Pisalni stroji na obroke.**

Tovarna perila
GENICA VOJSKA
LJUBLJANA, Gosposka ul. št. 16

Izdeluje moško in žensko perilo, damske bluze in pijame en gros in po meri.

„MODERNIK“
specijaliteta za dame, kroj zaščiten pod štev. 2058.

Ustanovljeno 1852

Ustanovljeno 1888

TEODOR KORN, Ljubljana
Poljanska cesta 8.
(preje Henrik Korn)

krovec, stavbni, galanterijski in okrasni
klepar. — Instalacija vodovodov.

Naprava strelovodov. Kopališke in klosetne naprave. zdelovanje posod iz pločevine za frnež, barvo, lak in med vsake velikosti kakor tudi posod (škotel) za konzerve.

Barvasti batist in svila
za damsko perilo
A. & E. Skaberne, Ljubljana

A. Škedelj, Ljubljana
Stari trg 11a

priporoča po najnižjih cenah:
šolske in pisarniške potrebščine, razglednice in papir
NA DROBNO! NA DEBELO!

„RADIO“
FRANC BAR
LJUBLJANA, MESTNI TRG 5

NAJUGODNEJŠI NAKUP

za kuhinjsko posodo, gospodinjske potrebščine, železno pohištvo, štedilnike, peči, cementa itd. itd.
Vam nudi
priznano najcenejša tvrdba

BREZNIK & FRITSCH
LJUBLJANA, Stritarjeva ul. št. 7.

Uradniki dobe popust in tudi blago na obročno plačilo.

Modna manufakturna trgovina
FABIANI & JURJOVEC
LJUBLJANA Stritarjeva ulica 5.

Priporoča se pri nabavi blaga za obleke. — Prodaja na obroke potom Gospodarske zadruge p. št. in namočencev.

Cene zmerne. Postrežba točna in solidna.

Ljubljanska gradbena družba z o. z.
Ljubljana,

Slomškova ulica 19, telef. 2527.
Gradbeno podjetje, tehnična pisarna,
parna žaga, tesarstvo za stavbe
in pohištvo.

TVO R N I C A P E R I L A
PETER PIRC & Co.
LJUBLJANA, Sv. Petra c. št. 25

FIRNEŽ, BARVE, LAK, EMAJL

in vse v stroko spadajoče blago,

DOBRO IN CENO **KUPI DOBRO IN CENO**
pri

Medić Zankl d. z. tovarna olja, laka in barv
o. z. Ljubljana-Medvode
Lastnik: Franjo Mediĉ.